

กลยุทธ์การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม*

MANAGEMENT STRATEGIES IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION PROVISION OF INTERNATIONAL SCHOOLS IN THAILAND BASED ON THE CONCEPT OF PARTICIPATORY MANAGEMENT

ธิติดา ลีลาปัญญาเลิศ*, เกรียงไกร สัจจะพลทัย, สุบิน ยุระรัช

Thitida Leelapanyaleet*, Kriangkrai Satjaharuthai, Subin Yurarach

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Graduate College of Management, Sripatum University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: thitida.ling@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัย 2) ศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของโรงเรียนนานาชาติ และ 3) พัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา ครูปฐมวัย ครูฝ่ายวิชาการ และผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย จำนวน 345 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมิน มีค่าสัมประสิทธิ์كرونบาคอัลฟา เท่ากับ 0.92, 0.95 0.97 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี PNI_{modified} และการวิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสัมภาษณ์ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถามด้วยวิธีส่งแบบสอบถามออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล 2) ผลการศึกษาจุดแข็งคือการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบและการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ จุดอ่อน คือสถานศึกษาเด็กปฐมวัยยังไม่เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โอกาสคือ การบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ภัยคุกคามคือการส่งเสริมเด็กให้ปรับตัวสู่ชั้นถัดไป และ 3) กลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย พัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัย การปฏิรูปการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัย การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย ร่วมมือจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาปฐมวัยสู่ระดับชั้นต่อไป การบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยร่วมกับครอบครัวและชุมชน และการยกระดับการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชน

คำสำคัญ: กลยุทธ์, การบริหารสถานศึกษา, ปฐมวัย, การบริหารแบบมีส่วนร่วม, โรงเรียนนานาชาติ

Abstract

The objectives of this article were aims to 1) explore the conceptual framework regarding the components of early childhood education management, 2) examine the strengths,

weaknesses, opportunities, and threats of international schools, and 3) develop strategies for managing early childhood education in international schools in Thailand based on a participatory management approach. The methodology involves a mixed-method approach with a sample group of 345 stakeholders including school administrators, board members, early childhood teachers, academic teachers, and parents. The research tools are interviews, questionnaires, and assessments with Cronbach's alpha coefficients of 0.92, 0.95, and 0.97, respectively. The data analysis includes mean, standard deviation, modified PNI index, and content analysis. The study revealed a conceptual framework comprising decision-making, implementation, benefit-sharing, and evaluation aspects. The strengths identified include systematic data management and health and learning promotion, while weaknesses relate to the schools not being learning communities. Opportunities involve systematic school management and curriculum administration, with threats to promoting children's transition to higher levels. The developed strategies encompass enhancing school management, reforming administration, promoting developmental learning, collaborating for learning transitions, engaging families and communities, and elevating schools as community learning centers.

Keywords: Strategy, School Management, Early Childhood, Participatory Management, International School

บทนำ

การศึกษาเอกชนเป็นหน่วยการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพให้เป็นการกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องยาวนาน เพราะเด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นของชีวิตและการพัฒนาในทุกด้าน เป็นช่วงวัยที่พัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วที่สุดและเป็นฐานรากที่สำคัญสำหรับการพัฒนาในช่วงวัยต่อ ๆ ไป เด็กในวัยนี้จึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของประเทศ ดังคำกล่าว ของ Professor Dr. James J. Heckman นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล ปี 2542 ที่ว่า “การลงทุนพัฒนาเด็กปฐมวัย เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าให้ผลตอบแทนแก่สังคมที่ดีที่สุดในระยะยาว” (National Early Childhood Development Commission, 2019) โดยการลงทุนเพื่อพัฒนามนุษย์ในเด็กปฐมวัยถือว่าการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด และจะได้ผลตอบแทนกลับคืนมาในอนาคตถึง 7 เท่า และจะค่อย ๆ ลดลงในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นตามหลักการของทฤษฎีทุนมนุษย์ (Heckman, J. J., 2011) ดังนั้นการมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชนจึงได้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน รวมถึงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 ที่มีความประสงค์ให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาปฐมวัย และส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ พร้อมทั้งมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง รวมถึงได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยและยังสามารถเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม มีทักษะชีวิต พร้อมทั้งปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยการมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก (Bureau of Academic Affairs and Educational Standard, 2017)

โดยปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนที่เปิดเป็นโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนในประเทศไทยที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีจำนวน 234 แห่ง ทั้งในภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคกลาง โดยสัดส่วน 2 ใน 3 เป็นโรงเรียนนานาชาติในเขตกรุงเทพฯ มีครูจำนวน 8,529 คน และมีนักเรียนจำนวน 66,352 คน จำแนกเป็นระดับเตรียมอนุบาล 1,794 คน ระดับก่อนประถมศึกษา 13,842 คน ระดับประถมศึกษา 29,654 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 12,346 คน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 8,716 คน (Office of the Private Education Commission, 2023) มีการสอนทุกระบบทั้งระบบของอังกฤษ อเมริกัน ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และรวมถึงโรงเรียนเฉพาะชาติ เช่น โรงเรียนนานาชาติของสวิส เป็นต้น และยังมีการเรียนอนุบาลนานาชาติขนาดเล็กจำนวนมาก ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย มีแนวโน้มของการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพผู้เรียนในระดับนานาชาติ (Special Education Bureau, 2015) เพราะสังคมโลกมีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกัน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ กฎกติกา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมต่อกันทั้งสิ้น ตลอดจนการเปิดเสรีทางการศึกษา จึงเป็นโอกาสให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาจัดการศึกษาในประเทศไทยผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากลที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นระบบการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมในระดับสากล

ในขณะที่สถานการณ์ภายในของระบบการศึกษานานาชาติได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นมาก เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการศึกษาที่มีแนวโน้มการแข่งขันสูง แต่ก็ยังต้องประสบกับปัญหาในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาในต่างประเทศ (MOU) ยังไม่มากนัก นักเรียนที่รับเข้ามีความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษในระดับที่แตกต่างกัน เกณฑ์การรับสมัครบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษานานาชาตินั้นค่อนข้างสูง ค่าเทอมของสถานศึกษาในระดับนานาชาติค่อนข้างสูง ทำให้เข้าถึงหลักสูตรนานาชาติได้ยาก และกฎระเบียบบางข้อไม่เอื้อต่อการบริหารจัดการสถานศึกษานานาชาติ (Department of Business Development, 2018) ในส่วนของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มาจากหลายประเทศ มาจากวัฒนธรรมที่ทำงาน (Working culture) ที่แตกต่างกัน คุรุมีทัศนคติและลักษณะการทำงานที่ไม่เหมือนกัน รวมทั้งลักษณะนิสัยของครูแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันออกไปอีก จึงต้องมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น ได้รับการยอมรับจากครูและเกิดเป็นการปฏิบัติจริงในโรงเรียน ส่วนใหญ่จะเกิดจากการประชุมกันเพื่อนำข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นจากกลุ่มครูมาปรึกษาร่วมกัน แล้วทำการตัดสินใจในการกำหนดแนวทางเพื่อแก้ปัญหาหรือหาแนวทางปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างแท้จริง เพราะเมื่อครูต่างชาติได้มีส่วนร่วมในการออกความเห็น ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน จะส่งผลให้ครูเหล่านั้นตระหนักถึงการเป็นเจ้าของร่วมกัน เมื่อต้องปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดจะเกิดการยอมรับและการปฏิบัติจริงในโรงเรียนอย่างเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงเห็นว่ารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้เกิดการระดมความรู้ ความถนัดจากผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ได้มาร่วมกันจัดการศึกษา รวมทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง หรือแม้แต่คณะกรรมการสถานศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ร่วมกัน ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการบริหารได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างกลยุทธ์การบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสถานศึกษานานาชาติ โดยมุ่งสร้างความร่วมมือร่วมใจกันเพื่อให้งานสำเร็จ เป็นการให้บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็นเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ขั้นตอนปฏิบัติการ การรับผลประโยชน์ และการประเมินผล (Cohen, J., & Uphoff, N., 1977) ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของสถานศึกษานานาชาตินั้นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญในการไขไปสู่ความมีประสิทธิภาพของการบริหารจัดการการศึกษา

ด้วยปัญหาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับการกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย เพื่อจะได้แก้ปัญหาดังกล่าว และการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการนำทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วมของ Ackah-Jnr, F. R., et al, Cohen, J., & Uphoff, N., และ Chapin, F.S. (Ackah-Jnr, F. R., et al, 2022; Cohen, J., & Uphoff, N., 1977; Chapin, F.S., 1997) มาบูรณาการร่วมกับแนวคิดแนวคิดมาตรฐานการจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทยของ Office of the Basic Education Commission และ National Early Childhood Development Commission (Office of the Basic Education Commission, 2018; National Early Childhood Development Commission, 2019) เพื่อร่วมกำหนดกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่างานวิจัยของ Ackah-Jnr, F. R., et al ทำการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาปฐมวัยและการปฏิบัติในประเทศไทย การศึกษาปฐมวัย (Early childhood education: ECE) ในประเทศกานาได้พัฒนามาจากแนวปฏิบัติดั้งเดิมไปสู่ระบบการดูแลและบริการการศึกษาที่เป็นทางการและทันสมัยยิ่งขึ้นสำหรับเด็กปฐมวัย โดยแนวทางปฏิบัติของการศึกษาปฐมวัยสะท้อนถึงนโยบายการแจกจ่าย การกำกับดูแล หรือการกระจายซ้ำ (Ackah-Jnr, F. R., et al, 2022) และงานวิจัยของ Cahyo, D. J., et al. ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัย เพื่อทราบและอธิบายการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนโรงเรียนอนุบาลทูนาส ฮารัปัน อำเภอมูอาราเตลัง (Tunas Harapan Kindergarten, Muara Telang District) โดยการวิจัยมุ่งเน้นไปที่การจัดการสถานศึกษา นักเรียน คณาจารย์ โครงสร้างพื้นฐาน และการเงิน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลทูนาส ฮารัปัน อำเภอมูอาราเตลัง สามารถทำให้การบริหารโรงเรียนปฐมวัยมีประสิทธิภาพ (Cahyo, D. J., et al., 2021) ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะมีความสำคัญต่อระดับผู้วางนโยบาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปฏิบัติการ คือ ครูปฐมวัย และครูฝ่ายวิชาการ และผู้ได้รับผลประโยชน์ คือ พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียนระดับปฐมวัย รวมถึงคุณประโยชน์ด้านวิชาการ อาทิเช่น นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา ที่สามารถนำผลจากการศึกษาเชิงประจักษ์ในครั้งนี้ไปพัฒนาบูรณาการ และการศึกษาต่อยอดทางวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการบริหารแบบมีส่วนร่วม ของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม
3. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมดำเนินการวิจัยดังนี้

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นวิจัยแบบแบบผสมวิธี (Mixed Method Research Design) แบบ Exploratory Sequential Mixed Method Design (Creswell, J. H., 2014) ด้วยวิธีการออกแบบ Instrument-Development Design (Edmonds, W. A., & Kennedy, T. D., 2017)

ประชากร และตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 153 คน ครู จำนวน 268 คน และพ่อแม่ผู้ปกครอง จำนวน 2,078 คน จากโรงเรียนนานาชาติที่เปิดสอนเฉพาะระดับปฐมวัยในประเทศไทยมีจำนวน 51 แห่ง รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,499 คน (Office of the Private Education Commission, 2023)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 345 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane, T. (Yamane, T., 1973) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้สถานะที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มระดับปฐมวัยทั้งหมด 3 กลุ่ม ของโรงเรียนนานาชาติเป็นเกณฑ์ ซึ่งวิธีการสุ่มนี้มีความเชื่อว่าแต่ละกลุ่มเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร จึงมีการเลือกตัวอย่างในสัดส่วนที่เท่า ๆ กันในแต่ละกลุ่มบริเวณ เพื่อให้เกิดการกระจายของตัวอย่าง (Yuntina, L., 2019) ได้แก่ 1) ผู้วางนโยบาย ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 22 คน 2) ผู้ปฏิบัติการ ประกอบด้วย ครูปฐมวัย และครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 36 คน และ 3) ได้รับผลประโยชน์ คือ พ่อแม่ผู้ปกครอง จำนวน 287 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา 2) แบบสอบถาม ฉบับผู้วางนโยบาย 3) แบบสอบถาม ฉบับผู้ปฏิบัติการ 4) แบบสอบถาม ฉบับผู้ได้รับผลประโยชน์ และ 5) แบบประเมินร่างกลยุทธ์กลยุทธ์ โดยเครื่องมือทุกฉบับผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (CVI) ได้ค่าเท่ากับ 1.00 และแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ครอนบักอัลฟา เท่ากับ 0.92, 0.95 0.97 ตามลำดับ

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับการวิจัยนี้ประกอบด้วยการร่างแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างและใช้คำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2) การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยมีการปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อความเหมาะสมทางเนื้อหาและการใช้ภาษา

2. การสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นในโรงเรียนนานาชาติปฐมวัยไทยตามแนวคิดการบริหารมีส่วนร่วมดำเนินการดังนี้: สังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการศึกษาปฐมวัยจากแนวคิดและทฤษฎีทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาแบบสอบถามจากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎี เป็น 3 ฉบับสำหรับผู้วางนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ และผู้ได้รับผลประโยชน์ และอภิปรายร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสมก่อนเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและความครอบคลุมของเนื้อหา

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คนเพื่อประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะและวิเคราะห์ดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (CVI) ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าแบบสัมภาษณ์มีค่า I-CVI ที่สูง (1.00) ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด (0.80) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องทางทฤษฎีและเนื้อหาอย่างชัดเจน. หลังจากนั้น, แบบสัมภาษณ์ได้รับการแก้ไขและปรับปรุงเพิ่มเติมก่อนจะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและจัดพิมพ์เป็นเอกสารสำหรับการเก็บข้อมูล

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในการวิจัยนี้ประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ ได้แก่ การสังเคราะห์องค์ประกอบจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง, การสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์ค่า I-CVI การปรับปรุงแบบสอบถาม การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และสุดท้ายคือการสร้างแบบสอบถามออนไลน์เพื่อเก็บข้อมูลวิจัย กระบวนการนี้ช่วยให้แบบสอบถามที่พัฒนามีความถูกต้องและเชื่อถือได้สำหรับการเก็บข้อมูลวิจัยโดย 1) ฉบับผู้

วางแผนนโยบาย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 2) ฉบับผู้ปฏิบัติการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 3) ฉบับผู้ได้รับผลประโยชน์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาองค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในประเทศไทย ด้วยเทคนิควิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. ศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ของการบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยแบบมีส่วนร่วมด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และภัยคุกคามของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น PNI_{modified} หาค่าความต้องการจำเป็นจากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์ แล้วนำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็น จัดกลุ่มค่าดัชนีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และวิเคราะห์ SWOT Analysis

3. ร่างกลยุทธ์การบริหารแบบมีส่วนร่วมในระดับปฐมวัยโรงเรียนนานาชาติจากองค์ประกอบการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้ SWOT Matrix และประเมินความเป็นประโยชน์ (Benefit) ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง (Practicality) ความเหมาะสม (Propriety) และความถูกต้อง (Accuracy) ของร่างกลยุทธ์ฯ ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย พบว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการ (Implementation) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) มาบูรณาการร่วมกับแนวคิดมาตรฐานการจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทย ด้านคุณภาพนักเรียนปฐมวัย (Student Quality) ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัย (School Management) และด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนปฐมวัย (Organizing Learning Experiences) โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับผู้วางแผนนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ และผู้ได้รับผลประโยชน์เข้ามามีส่วนร่วม

2. ผลการศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และภัยคุกคามของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการนำเสนอในระดับภาพรวมของผู้วางแผนนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ ผู้ได้รับผลประโยชน์ โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์จากสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของการบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นของผู้วางนโยบาย โดยภาพรวม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านการตัดสินใจ	3.99	0.63	มาก	4.17	0.24	มาก	0.045	4
ด้านขั้นตอนปฏิบัติการ	3.95	0.57	มาก	4.27	0.35	มาก	0.081	1
ด้านการรับผลประโยชน์	4.07	0.59	มาก	4.30	0.45	มาก	0.057	2
ด้านการประเมินผล	4.02	0.58	มาก	4.22	0.47	มาก	0.050	3
เฉลี่ย	4.01	0.56	มาก	4.24	0.34	มาก	0.057	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้วางนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.56) สภาพพึงประสงค์ของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.34) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้วางนโยบาย โดยภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เฉลี่ย เท่ากับ 0.057 โดยมีประเด็นที่สูงกว่าค่า PNI_{modified} เฉลี่ย ได้แก่ ด้านขั้นตอนปฏิบัติการ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 (PNI_{modified} = 0.081)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นของผู้ปฏิบัติการ โดยภาพรวม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านการตัดสินใจ	3.63	0.62	มาก	3.99	0.45	มาก	0.099	4
ด้านขั้นตอนปฏิบัติการ	3.63	0.65	มาก	4.00	0.35	มาก	0.102	3
ด้านการรับผลประโยชน์	3.70	0.61	มาก	4.10	0.50	มาก	0.108	1
ด้านการประเมินผล	3.67	0.65	มาก	4.05	0.47	มาก	0.104	2
เฉลี่ย	3.66	0.59	มาก	4.04	0.35	มาก	0.104	

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.59) สภาพพึงประสงค์ของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.35) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของผู้ปฏิบัติการ โดยภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เฉลี่ย เท่ากับ 0.104 โดยมีประเด็นที่สูงกว่าค่า PNI_{modified} เฉลี่ย ได้แก่ ด้านการรับผลประโยชน์ มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 (PNI_{modified} = 0.108)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็นของผู้ได้รับผลประโยชน์ โดยภาพรวม

การบริหารแบบมีส่วนร่วม	สภาพปัจจุบัน			สภาพพึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
ด้านการตัดสินใจ	3.21	0.62	ปานกลาง	4.05	0.58	มาก	0.262	3
ด้านขั้นตอนปฏิบัติการ	3.23	0.53	ปานกลาง	4.04	0.53	มาก	0.251	4
ด้านการรับผลประโยชน์	3.20	0.57	ปานกลาง	4.05	0.60	มาก	0.266	2
ด้านการประเมินผล	3.21	0.74	ปานกลาง	4.14	0.62	มาก	0.290	1
เฉลี่ย	3.21	0.48	ปานกลาง	4.07	0.47	มาก	0.268	

จากตารางที่ 3 พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ได้รับผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = 0.48) สภาพพึงประสงค์ของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.47) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของผู้ได้รับผลประโยชน์ โดยภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เฉลี่ย เท่ากับ 0.268 โดยมีประเด็นที่สูงกว่าค่า $PNI_{modified}$ เฉลี่ย ได้แก่ ด้านการประเมินผล มีค่าความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 ($PNI_{modified} = 0.290$)

2.2 จุดแข็งของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติ ได้แก่ การบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ ($PNI_{modified} = 0.037$) และการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.058$) โอกาสของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติ ได้แก่ การบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ($PNI_{modified} = 0.031$) การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ($PNI_{modified} = 0.025$) จุดอ่อนของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติ ได้แก่ การดำเนินงานให้สถานศึกษาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย ($PNI_{modified} = 0.412$) ส่วนการส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป ($PNI_{modified} = 0.117$) เป็นภัยคุกคามของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติ

สรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ตามแนวคิดการบริหารมีส่วนร่วม มีจุดแข็งในด้านการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบและการส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ ในขณะที่จุดอ่อนอยู่ที่การทำให้สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน โอกาสที่เห็นคือการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น แต่ก็มีภัยคุกคามเกี่ยวกับการสนับสนุนเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านสู่ระดับชั้นถัดไป

3. ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม

จากการตรวจสอบความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง ความเหมาะสม และความถูกต้องของกลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม สำหรับผู้วางนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ และผู้ได้รับผลประโยชน์ ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์ และกลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 การพัฒนาในการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

1.1 การส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ของเด็กให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

1.2 การจัดทำแผนบริหารจัดการบุคลากรที่มีคุณวุฒิ คุณสมบัติให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

1.3 การส่งเสริมการจัดทำแผนบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

กลยุทธ์หลักที่ 2 การปฏิรูปการปฏิบัติการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

2.1 การพัฒนาการจัดทำแผนบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

กลยุทธ์หลักที่ 3 การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3.1 การส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นที่พัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้าน

3.2 การส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการติดต่อสื่อสารโดยการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม

3.3 การส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการด้านร่างกายและสุขภาพด้วยการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย

3.4 การส่งเสริมการจัดทำแผนพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ สังคม ด้วยกิจกรรมที่สร้างสรรค์

กลยุทธ์หลักที่ 4 กลยุทธ์ความร่วมมือบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยสู่ระดับขั้นต่อไป

4.1 การเพิ่มประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ-สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี

กลยุทธ์หลักที่ 5 การพัฒนาการปฏิบัติการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยร่วมกับครอบครัวและชุมชน

5.1 การส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมร่วมกันกับพ่อแม่ผู้ปกครอง/ ครอบครัว และชุมชน

5.2 การส่งเสริมการจัดทำแผนการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับสถานศึกษาปฐมวัย

กลยุทธ์หลักที่ 6 การยกระดับการบริหารจัดการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย

6.1 การส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมร่วมกันกับพ่อแม่ผู้ปกครอง/ ครอบครัว และชุมชน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล 3 ประเด็น ดังนี้

1. การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยนั้นกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการปรับปรุงสภาพปัจจุบันให้สอดคล้องกับสภาพที่พึงประสงค์ในทุกด้าน ซึ่งค่อยๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ เพื่อตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ที่มีต่อการบริหารการจัดการศึกษาในระดับนี้ ซึ่งความคาดหวังดังกล่าวสูงมาก องค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติประกอบไปด้วยหลายด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการ (Implementation) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยจึงมุ่งหวังที่จะสร้างระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายเป็นกุญแจสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khamsrimueang, A., และ Wiryanto, et al ยืนยันถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การตัดสินใจไปจนถึงการประเมินผล ทำให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างครบวงจรและเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ในการสร้างชุมชนการศึกษาที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืน. การพัฒนาและปรับปรุงระบบการศึกษาในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของเด็กในยุคปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนรู้และการใช้ชีวิตในอนาคตด้วย การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการบริหารการจัดการศึกษาจึงมีความสำคัญมาก ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างสังคมการเรียนรู้ที่เข้มแข็งและสามารถปรับตัวได้ตามการเปลี่ยนแปลงของโลก (Khamsrimueang, A., 2020; Wiryanto, et al, 2020)

2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มีความสอดคล้องกันในทุกองค์ประกอบ โดยจุดแข็ง คือ การบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบและการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ เพราะโรงเรียนมีมาตรการติดตามเด็กป่วยอย่างเป็นกิจวัตร และมีการสื่อสาร แร่ข้อมูลกับผู้ปกครองอย่างเป็นปัจจุบัน ถ้ามีโรคระบาด เช่น RSV หรือ ไข้หวัดใหญ่ โรงเรียนจะมีมาตรการทำความสะอาด Deep cleaning ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อเพื่อพยายามควบคุมสถานการณ์ระบาด และจะมีการส่งอีเมลในรูปแบบการสร้างการ

รับรู้ในกลุ่มผู้ปกครองเป็นประจำเพื่อให้สังเกตอาการบุตรหลานตนเองว่ามีอาการไม่สบายหรือไม่ เพื่อเป็นการลดและควบคุมการแพร่เชื้อ สอดคล้องกับแนวคิดของ Indeed Editorial Team ที่อธิบายว่าการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประจำวันและการดำเนินงานของโรงเรียน โดยผู้บริหารมีฐานะเป็นผู้ดูแลระบบการศึกษา มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย โปรแกรม และขั้นตอนการศึกษา และผู้บริหารต้องทำงานร่วมกับครู เจ้าหน้าที่สายสนับสนุน นักเรียน ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น โดยการกำหนดและเชื่อมโยงพันธกิจและเป้าหมาย เพื่อให้โรงเรียนดำเนินต่อไปได้อย่างเหมาะสม จุดอ่อน คือ การดำเนินงานให้สถานศึกษาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย เพราะในช่วงปี พ.ศ. 2562-2565 ที่เกิดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) มีการปิดสถานศึกษาและต่อเนื่องด้วยการทำ Social distancing ส่งผลให้โรงเรียนไม่ได้ดำเนินกิจกรรมเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน แต่อย่างไรก็ตามโรงเรียนเห็นความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกันชุมชนเพื่อเข้าร่วมประชุมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นความรู้ในการพัฒนาเด็ก และพัฒนาสังคมร่วมกัน (Indeed Editorial Team, 2023) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dove, Meghan. K., et al. พบว่า ความเชื่อมโยงระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและการมีส่วนร่วมของครอบครัวที่โรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากการมีส่วนร่วมนั้นเป็นระบบที่ซับซ้อนที่จะส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของเด็ก โอกาส คือ การบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เพราะโรงเรียนมีเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ส่งเสริม Hand on manipulative activities and develop 5 senses ที่มีผลต่อการพัฒนาทางสมอง และให้ความสำคัญในเรื่องการเรียนรู้และสนับสนุนเรื่องความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มต่าง ๆ ของเด็ก โดยที่ครูต่างชาติทุกคนต้องผ่านการการตรวจสุขภาพเรื่องโรคที่เป็นพาหะติดต่อดังต่าง ๆ พร้อมมีการเช็ค Reference จากโรงเรียนที่บุคลากรเคยปฏิบัติงานมาก่อน และการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและตรวจสุขภาพ เพราะต้องส่งเอกสารเหล่านี้ประกอบการทำ Visa and Work permit รวมถึงมีการสำรวจความเสี่ยงในเรื่องต่าง ๆ เช่น Fire Drill, lock down การตรวจสภาพของเล่นและการซื้อใหม่เพื่อทดแทน มีการปฏิบัติอย่างเป็นประจำทุกภาคเรียน (Dove, Meghan. K., et al. , 2018) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yuntina, L. ที่ศึกษาการจัดการศึกษาปฐมวัย โดยมีความพยายามในการบริหารจัดการนักเรียน ครู และสิ่งแวดล้อมในระบบโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พบว่า โรงเรียนใช้ระบบหลักสูตรการศึกษา พ.ศ. 2556 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ มีขั้นตอนของการวางแผนและขั้นตอนการเรียนรู้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยหน้าที่ของการนิเทศภายในและภายนอกดำเนินการดำเนินการโดยอาจารย์ใหญ่และเจ้าหน้าที่นิเทศจากจังหวัดมาร่วมด้วย และภัยคุกคาม คือ การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป เพราะโรงเรียนได้มีการนำวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปฐมวัย แต่ยังไม่ได้นั่งในเชิงลึก (Dive deeper) เนื่องจากโรงเรียนให้ความสำคัญกับความเข้าใจทางภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ ไทย โดยมีเป้าหมายให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ตามลำดับ โดยเพียงสอดแทรกองค์ความรู้วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เบื้องต้นเท่านั้น และพัฒนาของเด็กวัยนี้ยังไม่เอื้อต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นง่ายนัก การปรับตัวของเด็กในรอยเชื่อมต่อจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการสนับสนุนการช่วยเหลือที่เหมาะสมจากครู พ่อแม่ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Yuntina, L., 2019) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adde Resfi Fitri ที่ศึกษาการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลบูรณาการของ Mutiara Bunda เพื่อพัฒนาศักยภาพเด็กปฐมวัย โดยการจัดการโปรแกรมการศึกษาปฐมวัยและการบริหารจัดการของโรงเรียน โดยการสร้างอุปนิสัยของเด็กที่มีความเป็นอิสระ มีความรับผิดชอบ เป็นมิตรกับตนเองและคนรอบข้าง ส่งผลให้เด็กฉลาด มีพัฒนาการที่ดี มีความสามารถในการใช้ชีวิต จึงสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยมีความสำคัญ ทำหน้าที่หล่อเลี้ยง เติบโต และพัฒนาศักยภาพทั้งหมดที่เด็กมีตั้งแต่อายุยังน้อยได้อย่างเหมาะสม จน

เกิดพฤติกรรมและความสามารถพื้นฐานตามระยะพัฒนาการ เพื่อให้มีความพร้อมเข้าสู่การศึกษาต่อ (Adde Resfi Fitri, 2020)

3. กลยุทธ์การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม สำหรับผู้วางนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ และผู้ได้รับผลประโยชน์ ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์การพัฒนาในการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบ 2) กลยุทธ์การปฏิรูปการปฏิบัติการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยอย่างเป็นระบบ 3) กลยุทธ์การพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย 4) กลยุทธ์ความร่วมมือการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยสู่ระดับขั้นต่อไป 5) กลยุทธ์การพัฒนาการปฏิบัติการบริหารจัดการสถานศึกษาปฐมวัยร่วมกับครอบครัว และชุมชน และ 6) กลยุทธ์การยกระดับการบริหารจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยเป็นกลยุทธ์ที่พัฒนามาจากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศนำมากำหนดองค์ประกอบ และนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์และใช้เทคนิคการ SWOT Analysis ทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่สามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ ทำให้ได้กลยุทธ์การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่พบจากประสบการณ์ใน Roseberry Disriet High School มีประโยชน์ต่อนักเรียน กลุ่มนโยบายผู้บริหาร และผู้นำทางการศึกษาคณะครูของ Wonhsuwan, N., & Siriwan, I. ส่งผลให้มั่นใจได้ว่าทรัพยากรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นครู เวลา อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ และการบริหาร จะถูกนำมาใช้เพื่อการบรรลุจุดหมายหรือความต้องการในแผนด้านการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ของเด็กอย่างเต็มศักยภาพ การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมจึงมีประโยชน์ต่อการศึกษาระดับปฐมวัย เพราะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมการทำงานของบุคคลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน (Wonhsuwan, N., & Siriwan, I., 2017) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nimatur R., et al ที่ศึกษาการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพบว่า การจัดกระบวนการศึกษาด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา บุคลากรผู้สอน และแผนงานด้านการศึกษาคควรบรรจุอยู่ในแผนกลยุทธ์ที่ได้มาจากการวิเคราะห์ SWOT เนื่องจากเด็กปฐมวัยเป็นช่วงเริ่มต้นที่เกี่ยวกับการเติบโตและการพัฒนา ดังนั้นการจัดการศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่จัดให้ตั้งแต่เนิ่น ๆ สามารถสร้างทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ (Nimatur R., et al, 2018)

สรุปและข้อเสนอแนะ

บทความวิจัยนี้มุ่งเน้นพัฒนากลยุทธ์การจัดการในการศึกษาปฐมวัยที่โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย โดยเน้นแนวคิดการจัดการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบของการจัดการศึกษาปฐมวัยและการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการ (Implementation) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ (Benefits) และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) มาบูรณาการร่วมกับแนวคิดมาตรฐานการจัดการศึกษาปฐมวัยในประเทศไทย 2. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย ตามแนวคิดการบริหารมีส่วนร่วม มีจุดแข็งในด้านการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบและการส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ ในขณะที่จุดอ่อนอยู่ที่การทำให้สถานศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน โอกาสที่เห็นคือการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น แต่ก็มีภัยคุกคามเกี่ยวกับการสนับสนุนเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านสู่ระดับขั้นถัดไป 3. กลยุทธ์การบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยตามแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 6 กลยุทธ์ และกลยุทธ์รอง 12 กลยุทธ์ ผลการวิจัยมีความสำคัญต่อนโยบาย ผู้สอน และผู้มีส่วนได้ส่วน

เสียในการศึกษาปฐมวัย และมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1. เพื่อให้ผลวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง แนะนำให้ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจกลยุทธ์และวิธีการดำเนินการอย่างละเอียดก่อนการปฏิบัติจริง รวมถึงอาจปรับเนื้อหาและวิธีการบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน นอกจากนี้ควรจัดทำกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นเป็นคู่มือ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยตามแนวทางการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้กับผู้บริหารโรงเรียนปฐมวัยในประเทศไทย 2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษากลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นจากโรงเรียนที่มีรูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยที่หลากหลาย เพื่อสร้างกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนทุกขนาด นอกจากนี้ควรมีการศึกษาหลักสูตรปฐมวัยนานาชาติเพื่อออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับเด็กไทย โดยร่วมมือกับบุคลากรทุกภาคส่วน ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรภายนอก ทั้งนี้เพื่อพัฒนาหลักสูตรปฐมวัยที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- Ackah-Jnr, F. R., et al. (2022). Early Childhood Education Policy and Practice in Ghana: Document and Evidence Analysis with McDonnell and Elmore's Framework of Policy Instruments. *Multidisciplinary Journal of Educational Research*, 2(3). 295-321.
- Adde Resfi Fitri. (2020). Early Children Education Management in Integrated Kindergarten of Mutiara Bunda Learning Management to Develop the Potential of Early Childhood. In *International Conference of Early Childhood Education (ICECE 2019)*. Education Faculty, Universitas Negeri Surabaya, Indonesia.
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standard. (2017). *Early Childhood Curriculum B.E. 2560 (A.D. 2017)*. Bangkok: Agricultural Cooperative Printing Demonstrations of Thai co., Ltd.
- Cahyo, D. J., et al. (2021). Managing Early Childhood Education. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 565(INCoEPP 2021), 87-91.
- Chapin, F.S. (1997). Social Participation and Social Intelligence. In *Handbook of. Research Designate Social Measurement*. New York: Longman.
- Cohen, J., & Uphoff, N. (1977). *Rural Development Participation: Concepts and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation*. New York: The Rural Development Committee Center for international studies, Cornell University.
- Creswell, J. H. (2014). *Research Design: Qualitative, Quantitative, & Mixed Methods Approaches*. (4th ed). Thousand Oaks, California: Sage Publications.
- Department of Business Development. (2018). *International Education Service Business*. Nonthaburi: Ministry of Commerce Thailand.
- Dove, Meghan. K., et al. . (2018). School Community Connectedness and Family Participation at School. *World Journal of Education*, 8(1), 49-57.
- Edmonds, W. A., & Kennedy, T. D. (2017). *An Applied Reference Guide to Research Designs: Quantitative, qualitative, and mixed methods*. (2 rd ed). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Heckman, J. J. (2011). The economics of inequality: The value of early childhood education. *American Educator*, 35(1), 31-47.

- Indeed Editorial Team. (2023). What Is Educational Administration? (With 16 Functions). Retrieved May 8, 2023, from <https://in.indeed.com/career-advice/finding-a-job/what-is-educational-administration>.
- Khamsrimueang, A. (2020). Guidelines Educational Management in Early Childhood Programs of KidsFirst International School. In Independent Study of the Degree of Master of Educational Program Educational Administration. Bangkok: Krirk University.
- National Early Childhood Development Commission. (2019). National Standard for Early Childhood Care, Development and Education Thailand 2018. Bangkok: Office of the Education Council, Ministry of Education Thailand.
- Nimatur R., et al. (2018). Education Management of Early Childhood Education Programs. In International Conference on Education Innovation (ICEI 2018). Education Faculty, Universitas Negeri Surabaya, Indonesia.
- Office of the Basic Education Commission. (2018). Guidelines for Assessing Quality According to Educational Standards for Early Childhood Level, Basic Education Level and Basic Education Level Special Education Center. Bangkok: Agricultural Cooperative Printing Demonstrations of Thai co., Ltd.
- Office of the Private Education Commission. (2023). Private School Statistics. Retrieved February 10, 2023, from <https://opec.go.th/>.
- Special Education Bureau. (2015). Study Report: Guidelines for Educational Management for Learners with Special Needs in Thailand. Bangkok: National Office of Buddhism.
- Wiryanto, et al. (2020). Education Management of Early Childhood Education Programs to Prepare Students toward Primary School in Globalization Era. *Universal Journal of Educational Research*, 8(12A), 7268-7273.
- Wonhsuwan, N., & Siriwan, I. (2017). The Participative Management. *Mahachula Academic Journal*, 4(1), 176-187.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row Publications.
- Yuntina, L. (2019). Early Childhood Education Management at the Kindergarten School. In International Conference on Education, Language and Society (ICELS 2019). Education Faculty, Universitas Negeri Surabaya, Indonesia.